

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ**

Αθήνα, 24 -01-2013

Αρ. Πρωτ.: 39

25 ΙΑΝ. 2013

Προς:

✓ Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:

1. Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη
2. Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού
3. Βουλευτή κ. Ηλία Παναγιώταρο (δια της αρμόδιας Υπηρεσίας της Βουλής των Ελλήνων)

Ερώτηση: 5937/16-01-2013

Σε απάντηση της υπ' αριθ. 5937/16-01-2013 Ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ηλίας Παναγιώταρος, κατά το μέρος που τα διαλαμβανόμενα στην εν λόγω ερώτηση ζητήματα εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι σε γνώση του γενικότερου προβληματισμού – τόσο στη βιβλιογραφία όσο και σε Ειδικές Επιτροπές Διεθνών Οργανισμών - που προκαλεί η εφαρμογή του Ιερού Μουσουλμανικού Νόμου εντός της ελληνικής επικράτειας. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του για την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και σεβόμενο τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας, λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις και τα αιτήματα που υποβάλλονται επί των σχετικών ζητημάτων.

Σύμφωνα με τη νομολογία του Αρείου Πάγου, η δικαιοδοσία του Μουφτή σε ορισμένες κατηγορίες υποθέσεων οικογενειακού και κληρονομικού δικαίου και η εφαρμογή των μουσουλμανικών εθίμων και του Ιερού Μουσουλμανικού Νόμου (Σαρία) στους μουσουλμάνους το θρήσκευμα Έλληνες υπηκόους, όσον αφορά τις υποθέσεις αυτές, εδράζεται : α) Στη διάταξη του άρθρου 10 του προϊσχύσαντος νόμου 2345/1920, β) στη διάταξη του άρθρου 5 παρ. 2 της ανωτέρω ΠΝΠ, με την οποία επαναλήφθηκε πανομοιότυπη η διάταξη του άρθρου 10 του νόμου 2345/1920, γ) στη διάταξη του άρθρου 4 του νόμου 147/1914, δ) στη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 1 της Συνθήκης των Σεβρών του 1920 (κυρώθηκε από κοινού με τη Συνθήκη της Λωζάνης, αλλά και αυτοτελώς με το ν.δ. της 29^{ης} Σεπτεμβρίου 1923, ΦΕΚ Α'. 311/30-10-1923), που προβλέπει υποχρέωση της Ελλάδας «να λάβη αναφορικώς προς τους μουσουλμάνους πάντα τα αναγκαιούντα μέτρα όπως κανονίση, συμφώνως προς τα μουσουλμανικά έθιμα, τα του οικογενειακού δικαίου και της προσωπικής καταστάσεως αυτών» και ε) στις διατάξεις των άρθρων 42, 45 της Συνθήκης της Λωζάνης, από τις οποίες (διατάξεις) προκύπτει, «κατ' αντανάκλαση» της προβλεπόμενης προστασίας των ορθοδόξων στην Τουρκία, όμοια πρόβλεψη προστασίας της μουσουλμανικής μειονότητας στην Ελλάδα και συγκεκριμένα η χώρα μας ανέλαβε να εφαρμόσει, σχετικά με την οικογενειακή και την προσωπική κατάσταση των Ελλήνων μουσουλμάνων, τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με τα έθιμά τους (βλ. Α.Π. Ολ. 738/1967, Α.Π. 1097/2007, 1041/2000, 1738/1980, κ.ά.).

